

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΗΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

7

1910

ΦΩΤΟΤΥΠΗΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ÉDITIONS

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ ★

BAS. N. GRÉGORIADÈS

ΣΥΛΛΟΓΑΙ ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΜΥΘΩΝ

Ἡ κριτικὴ καὶ παραβολικὴ μελέτη τῶν Αἰσωπειῶν μύθων ἔχει νὰ ἐπιδείξη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μεγίστας προόδους. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Halm¹, τοῦ C. F. Müller², τοῦ Crusius³, τοῦ Sternbach⁴, τοῦ Hausrath⁵, τοῦ Ἀθανασίου Παπαδοπούλου Κεραμέως⁶ καὶ ἄλλων οὐ μόνον τῶν κειμένων τὴν ἀποκατάστασιν προήγαγον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ἐξελίξεως τῶν Αἰσωπειῶν μύθων διεφώτισαν μεγάλως. Ἀλλὰ δὲν συνετελέσθη τὸ ὅλον. Ἰδίως δ' ὑπολείπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν γενομένων διὰ τῆς μελέτης τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν ἀποκειμένων κωδίκων. Ὡς μικρὰ δὲ συμβολὴ εἰς τοῦτο τὸ ἔργον πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡ ἐμὴ δημοσίευσίς αὕτη.

Τῶν κατωτέρω δημοσιευομένων συλλογῶν ἡ ὑπ' ἀρ. Α' περι-

¹ *Caroli Halmii Aesopiarum μύθων συναγωγὴ. Fabulae aesopicae collectae.* Ἐν Λειψίᾳ. 1885.

² *C. F. Müller Ignatii diaconi Tetrasticha.* Ἐν Κιόλῳ. 1886. — Handschriftliches zu Ignatius Diaconus ἐν τῇ *Byzantinische Zeitschrift* Τόμ. Α' (1892) σ. 413 κ. ἑ. καὶ αὐτόθι Τόμ. Γ' (1894) σ. 516 κ. ἑ. — Zu der handschriftlichen Überlieferung der Tetrasticha des Ignatius αὐτόθι Τόμ. Ε' (1895) σ. 311 κ. ἑ. — Ἐκδόσις τῶν τετραστίχων τοῦ Ἰγνατίου καὶ ἄλλων ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν *Babrii fabulae Aesopaeae* τοῦ *Crusius*. Ἐν Λειψίᾳ. 1897 σ. 264 κ. ἑ.

³ *Otto Crusius Babrii fabulae Aesopaeae.* Ἐν Λειψίᾳ (Teubner). 1897.

⁴ *Leo Sternbach Fabularum Aesopiarum sylloge ἐν ταῖς Dissertationes classis philologicae academiae litterarum Cracoviensis* Τόμ. ΚΑ' (1894) σ. 320 κ. ἑ. — Dilucidationes Aesopiae αὐτόθι Τόμ. ΚΓ' (1896) σ. 377 κ. ἑ.

⁵ *August Hausrath Das Problem der Aesopischen Fabel ἐν ταῖς Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte, κτλ.* Τόμ. Α' (1898) σ. 305 κ. ἑ. — Die Aesopstudien des Maximus Planudes ἐν τῇ *Byzantinische Zeitschrift* Τόμ. Ι' (1901) σ. 91 κ. ἑ.

⁶ Ἑλληνικὸς φιλολογικὸς ἀλλογραφ. Παλαιογραφικὸν δευτέρον 1885 σ. 46 κ. ἑ. — Handschriftliches zu Ignatius Diaconus ἐν τῇ *Byzantinische Zeitschrift* Τόμ. Β' (1893) σ. 126 κ. ἑ.

λαμβάνεται ἐν τοῖς φ. 114^ν - 114^ο τοῦ ὑπ' ἀρ. 218 κώδικος τῆς ἐν τῷ Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Διονυσίου, γεγραμμένου τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα. Ἀρχεται δὲ ἀκέφαλος ἀπὸ ἀριθμοῦ ς' καὶ οἰκίζει μέχρι τοῦ ἀριθμοῦ κ', περιλαμβάνουσα δεκαπέντε ἐν ἑλῶ μύθους. εἶνε δὲ ἅπαντες οἱ μῦθοι οὗτοι γεγραμμένοι ἐν λόγῳ πεζῷ. Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχει τὸ μὲν πλεῖστον μύθους ἄλλοθεν αὐτολεξεί μετὰ διαφορῶν μόνον, ὡς εἰκὸς, γραφῶν παρελημμένους (ἀρ. ς', ια', ιδ', ιζ', κ'), τοῦτο δὲ μύθους γνωστούς μὲν, ἀλλ' ὄλως διαφορῶς διατετυπωμένους (ἀρ. ζ', η', ιγ', ιε', ις', ιη')· τέλος δ' ὑπάρχουσιν ἐν αὐτῇ καὶ μῦθοι ὄλως νέοι, λείποντες ἐκ πασῶν τῶν ἄλλων συλλογῶν (ἀρ. θ', ι', ιθ', ιθ'). Συνοδεύονται δὲ ἅπαντες οἱ μῦθοι ὑπὸ ἐπιμυθίου. Καὶ τὰ μὲν ἐπιμύθια τῶν ἀρ. ς' - η' εἶνε γεγραμμένα ὄλα ἐρυθρά, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἐρυθρά εἶνε μόνον ἢ πρώτη λέξις τοῦ ἐπιμυθίου *Ὀδτος*. Ἐρυθρά δὲ εἶνε καὶ τάρχηκὰ γράμματα ἐκάστου μύθου. Καὶ τῶν μὲν αὐτολεξεί παρελημμένων μύθων τὰ ἐπιμύθια συμπύπτουσι πρὸς τὰ ἄλλοθεν γνωστὰ πλὴν τοῦ ἐν ἀρχῇ *Ὀδτος* ἀντὶ τοῦ Ὁ μῦθος ἢ Ὁ λόγος καὶ διαφορῶν ἐνίοτε ἐν τῇ γραφῇ. Τὰ δ' ἐπιμύθια τῶν διαφορῶς διατετυπωμένων μύθων εἶνε παντελῶς διάφορα τῶν ἄλλοθεν γνωστῶν. Οὐδεμία δ' ἀλφαθητικὴ τάξις παρατηρεῖται ἐν τῇ κατατάξει τῶν μύθων οὔτ' ἐν τῷ συνόλῳ, οὔτ' ἐν τοῖς τρισὶν εἶδεσιν, ἐξ ὧν συναπαρτίζεται ἢ συλλογὴ, καθ' ἑαυτὰ ἐξεταζομένοις.

Ἡ δὲ ὑπὸ στοιχείῳ Β' συλλογὴ περιλαμβάνεται ἐν φ. 3^α - 3^β τοῦ ὑπ' ἀρ. 287 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Δοχειαρίου, γεγραμμένου τὸν δέκατον ἑκτον αἰῶνα. Προσέγραφε δὲ τοὺς μύθους ὁ βιβλιογράφος πιθανώτατα εἰς τὸν Βάβριον, διότι τοῦ ὀνόματος τοῦ μυθογράφου τούτου παραφθορὰν ὑπολαμβάνω τὴν ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῆς συλλογῆς λέξιν βαρβάρου ἀντὶ Βαβρίου. Γνωστὸν δὲ, ὅτι καὶ ἄλλως ἐφθάρη τὸ ὄνομα τοῦ μυθογράφου. Οὕτως ἐν τῷ Βερολινεῖ κώδικι 46 ἀναγινώσκόμεν μῦθοι ...τε-

τρίοιχοι βραβίον τοῦ σοφιστοῦ¹. Καὶ ἐπιγράφεται μὲν ἡ συλλογὴ τῆς μονῆς Δοχειαρίου Στίχοι, ἀλλ' εἶνε μικτὴ, περιλαμβάνουσα τὸ μὲν πρῶτον εἰκοσιτέσσερα τετράστιχα τοῦ Ἰγνατίου, ἅπαντα γνωστὰ, ἀλλὰ μετὰ διαφορίων γραφῶν, ὧν ἔνια εἶνε χρήσιμοι εἰς ὀρθὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κειμένου, ἄλλαι δὲ συντελεστικαί εἰς τὴν συγκριτικὴν μελέτην τῶν κωδίκων. Ἔπειτα δὲ δέκα καὶ ἑκτὼ πεζοὺς μύθους, γνωστοὺς μὲν ἅπαντας, ἀλλὰ καὶ ἅπαντας ἐν νέᾳ διατυπώσει. Παρατηρητέον δὲ, ὅτι καὶ τῶν καταλογάδην γεγραμμένων τούτων τινὲς φαίνονται προσελθόντες ἐξ ἐμμέτρων ἀναλυθέντων εἰς τὸ πεζόν. Τοῦλάχιστον περισώζουσί τινες αὐτῶν ἴχνη χωλιάμβων ἐκ τῶν μεταγενεστέρων χρόνων, καθ' οὓς τὸ μέτρον τοῦτο ἐμετρεῖτο σχεδὸν ἀπλῶς κατὰ δωδέκα συλλαβὰς ἄνευ προσοχῆς εἰς τὰ μακρὰ καὶ τὰ βραχέα². Τοιαῦτα λείψανα στίχων δύνανται ἴσως νὰ θεωρηθῶσι τὸ ἐν ἀρ. 28 τοῦτον καταπίας ἤρπασε[ν] φέρων, το ἐν ἀρ. 32 φέρων δέδωκε τῷ ἰδίῳ (γρ. ἴσως ἐῶ) παιδί, τὰ ἐν τῷ αὐτῷ φεύγων καλιάν τὴν ἑαυτοῦ ἠγνῶει - ταύτην δ' ἐφευρῶν καὶ ἀναπίας ἐν τάχει - ἐπληξεν ἑαυτοῦ (γρ. αὐτοῦ) τοὺς πόδας ἐν τῷ κλάδῳ - τοῖς ἐχομένοις ἐν ποσὶ ... - βροτοῖς γὰρ μὴ θέλων συνδιάγειν ... - ὑπέβαλον ἑαυτὸν τῷ θανάτῳ (;), τὰ ἐν ἀρ. 34 μὴ θοιγήσασθαι πρὸς τὸ παρόν· νῦν μὲν γὰρ - λεπτός καὶ ἰσχνός εἰμι, τοῖς δὲ μέλλουσι, τὰ ἐν ἀρ. 37 οὐ εἰσελθόντος καὶ τῆς πύλης κλεισθείσης καὶ ἤνοιξε δραμῶν τάχει τὴν πύλην - τοῦ [δὲ] λέοντος αὐθις ἀπαλλαγέντος - πρὸς τῆς γυναικὸς ὃ γεωργὸς ἀκούει - δίκαια σὺ πέπονθας ... - καὶ συνέκλειες ὄν τῆλε τρέμειν ἔδει, τὰ ἐν ἀρ. 38 λέγων ἀρμόζειν μάλιστα φίλους ... - αὐτοὺς γενέσθαι καὶ βοηθοὺς ἀλλήλοις καὶ ἔχων πρὸς ταῦρον ἄγριον μάχην ... - πρὸς συμμαχίαν ἐκάλει τὸν δελφίνα, τὸ ἐν ἀρ. 39 ἐκ μέσου τοῦτον ἀραμένη

¹ C. F. Müller ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. Γ' (1894) σ. 516.

² 18: Maas Der Byzantinische Zwölfsilber ἐν τῇ Byzantinische Zeitschrift Τόμ. 1B' (1903) σ. 278 κ. εἰ.

ἄρχεται, τὸ ἐν ἀρ. 40 ἰδῶν ἔλαφον παριούσαν, τὸν λαγών. Καὶ ποιητικοὶ δὲ τινες τύποι ἐν τοῖς πεζοῖς μύθοις τῆς συλλογῆς ταύτης δὲν πρέπει νὰ μείνωσιν ἀπαρατήρητοι. Οὕτως ἐν ἀρ. 31 φιλέεις, ἐν ἀρ. 39 ἐκέετο, ἐν ἀρ. 40 ἰώωκε, ἐν ἀρ. 41 θῆκεν.

Εἶνε δὲ ἡ διμερῆς αὕτη συλλογὴ τεταγμένη ἐν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσιν αὐτῆς, τῷ ἐμμέτρῳ καὶ τῷ πεζῷ, κατὰ τάξιν ἀλφαθητικήν, ἀλλ' εἰς μόνον τὸ πρῶτον γράμμα περιοριζομένην, μὴ διήκουσαν δὲ καὶ εἰς τὰ ἐπόμενα. Ἐξικνεῖται δὲ τῶν τετραστίχων τοῦ Ἰγνατίου ἡ ἀλφάβητος μέχρι μόνου τοῦ γράμματος Μ· εἶτα δὲ ἀρχεται ἡ ἀλφάβητος τῶν πεζῶν μύθων ἀπὸ τοῦ Κ, περιλαμβάνουσα μύθους ἀρχομένους μόνον ἀπὸ τοῦ γράμματος τούτου καὶ τοῦ Λ. Ἄξιον δὲ παρατηρήσεως εἶνε καὶ ὅτι ἐν τῇ συλλογῇ ταύτῃ τὰ ἐπιμύθια τῶν τετραστίχων τοῦ Ἰγνατίου προηγοῦνται τῶν μύθων, καθ' ἃ τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ μνημονευθέντι Βερολινεῖῳ κώδικι¹. Τοῦτο δὲ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἐν τῷ κώδικι τῆς μονῆς Διονυσίου πλὴν τοῦ τρίτου τετραστίχου τὸ πρῶτον στερεῖται τοῦ ἐν ἀρχῇ ἐπιμυθίου, ὅπερ ἐν τῷ Βερολινεῖῳ συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ἐπιγραφὴν (μῦθοι .. τετραστίχοι βραβίου τοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ ἐπαρεταῖς οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι) ὡς καὶ ἡ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κώδιξιν ἀπόδοσις τῶν τετραστίχων εἰς τὸν Βάβριον ἀντὶ τοῦ Ἰγνατίου (βραβίου - βαρβάρου) δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καθορισμὸν τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως τῶν δύο κωδίκων. Εἶνε δὲ ἄλλως τὰ ἐπιμύθια τοῦ Διονυσιακοῦ κώδικος συνήθως διατετυπωμένα ἰκανῶς διαφόρως ἢ ἐν τοῖς ἄλλοις κώδιξιν, ἐξ ὧν αἱ ἐκδόσεις· διὸ ἐθεώρησα περιττὴν τὴν ἐν ταῖς ὑποσημειώσεσι δῆλωσιν τῶν διαφορῶν. Οἱ δὲ πεζοὶ μῦθοι τῆς συλλογῆς σπανίως ἔχουσιν ἐπιμύθια, καὶ ταῦτα διάφορα τῶν συνήθων.

Ἰπὸ δὲ στοιχείῳ Γ' ἐκδίδω κατωτέρω ἑτέραν μικρὰν συλλογὴν περιλαμβανομένην ἐν τῷ φ. 32^{a-6} τοῦ ὅπ' ἀρ. 724 κώδικος τῆς ἐν Ἀγίῳ ὄρει μονῆς Ἰδῆρων, γεγραμμένου τὸν δέ-

¹ C. F. Müller 1,0' dv.

κατον ἑβδομον αἰῶνα. Περιέχει δὲ ἡ συλλογὴ αὕτη πέντε τετράστιχα τοῦ Ἰγνατίου τῶν ἄλλως γνωστῶν, ὧν τὰ τέσσαρα πρῶτα φέρουσιν ἰδίως ἐπιγραφάς, λειπούσας ἀλλαχοῦ. Τῶν μύθων τούτων τὰ ἐπιμύθια εἶνε ὁμοια πρὸς τὰ συνήθως φερόμενα πλὴν τινῶν διαφόρων γραφῶν ἐνιαχοῦ, μόνον δὲ τὸ πρῶτον εἶνε διάφορον τοῦ ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ C. F. Müller παρὰ τῷ Crusius, ὃν ἀπαράλλακτον πρὸς τὸ ἐν ταῖς ἐκδόσεσι Ἄλδου, Nivelet και Κοραῆ πλὴν τῶν ἐν τέλει λέξεων ὡς οἱ ἄλλοι, αἵτινες λείπουσιν ἐν αὐταῖς. Προηγεῖται δὲ τῆς συλλογῆς ταύτης τῶν μύθων τὸ γνωστὸν εἰς τὴν ἀλκιαν ἰχθύων ἀναφερόμενον

Ἄ ν ε γ μ α.

Τῶν βαρβάρων ἐλθόντων ἐκπορθῆσαι τὴν πόλιν,
ἡ μὲν πόλις πέφυγεν ἐκ τῶν θυρίδων,
οἱ δὲ πολῖται ὑπ' αὐτῶν κρατηθέντες
τῶν βαρβάρων γέγοναν πυρὸς θυσία.

Τέλος δ' ὑπὲρ τὸ στοιχεῖον Δ' ἐκδίδω δύο μύθους εὑρισκομένους ἐν φ. 61⁶ τοῦ ὑπ' ἀρ. 201 Μοναχείου κώδικος, γεγραμμένου τὸν δέκατον τέταρτον αἰῶνα.

Ἐν τέλει παρατηρῶ, ὅτι ἐκάστου τῶν κατωτέρω ἐκδιδομένων μύθων προέταξα παραπομπὴν εἰς τὰς οἰκείας ἐκδόσεις τοῦ Halm καὶ Crusius μετὰ τῆς παρὰ τῷ Halm δηλώσεως τῶν κωδίκων, ἐν οἷς εὑρίσκονται οἱ μῦθοι. Καὶ ὅπου μὲν οἱ μῦθοι εὑρηγται καὶ ἀλλαχοῦ αὐτολεξεὶ πλὴν διαφόρων γραφῶν ἠρκέσθη ἐἰς τὴν σημείωσιν τῶν κωδίκων, ὅπου δὲ οἱ ὑπ' ἐμοῦ ἐκδομένοι μῦθοι εἶνε νέοι τὴν διατύπωσιν προέταξα τῆς σημειώσεως τῶν κωδίκων, ἐν οἷς ὑπάρχουσι παρεμφερεῖς μῦθοι, τὸ σημείωμα *Προβλ.* Οὐδὲν δ' ἐσημειώθη ὅπου οἱ μῦθοι εἶνε ἐντελῶς νέοι.

Λυποῦμαι δὲ, ὅτι διὰ διαφόρους λόγους δὲν ἔχω ἀντίγραφα

τῶν ἄλλων Αἰσωπειῶν μῦθων τῶν σωζομένων ἐν κώδιξιν ἀγιορειτικοῖς¹.

Δ΄

ς΄.

(C 372, F 331. Halm 165).

Ἄνῆρ τις θηρευτῆς, λύκον θεασάμενος προσβαλόντα τῆ ποιμνῆ καὶ πλείστα τῶν προβάτων ὡς δυνατόν διασπαράττοντα, τοῦτον εὐμηχάνως θηρεύει καὶ τοὺς κύνας αὐτῷ ἐπαφίησι, φθειγξάμενος πρὸς αὐτὸν Ὡ δειλότατον θηρίον, κοῦ σου ἢ προλαβοῦσα ἰσχύς, ὅτι τοῖς κυσίν ὄλωσ ἀντιστῆναι οὐκ ἠδυνήθησ;

Οὗτος δηλοῖ, ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ τέχνῃ ἐστὶ δόκιμος.

1. τίς προσβαλόντα: προσβάλλοντα Halm 2. δυνατόν Halm: δυνατῶν 3. κύνας Μετὰ τὸ φθειγξάμενος ἐπεται δι: λείπει Halm 4. δειλότατον: δεινότατον Halm προλαβοῦσα: προσβαλοῦσα Halm 5. Οὗτος: Ὁ μῦθος Halm ἐστὶ: καθέστηκε Halm

ζ΄.

(Πρβλ. C 145. B 5. Halm 21).

Δύο ἀλέκτορες ἀλλήλοις ἐμάχοντο. Καὶ ὁ μὲν εἰς ἠττηθείς τόπω ἐνὶ ἐν παραβύστω ἀπεκρύβη· ὁ δὲ ἕτερος, τὴν νίκην ἀράμενος, ἐφ' ὕψηλου τινος ἔστηκε δωματίου, τὰ μεγάλα φρουαττόμενος καὶ τῇ νίκῃ ἰγκαυχόμενος, ἕως ἀετὸς καταπτὰς τοῦτον ἐκείθεν ἀνῆρπασεν.

5 Οὗτος δηλοῖ ὡς οὐ χρῆ τινα ἐπ' εὐτυχίᾳ καὶ δυνάμει φρονεῖν καὶ ἀφρόνως σοβαρεύεσθαι.

1. ἠττηθείς 2. ἐνὶ 3. τινός 4. ἕως 5. χρῆ τινα 6. σοβαρεύεσθαι

η΄.

(Πρβλ. S. 197. C 120 καὶ σ. 324. F. 160. Halm 357).

Περιστέρα τις σφόδρα ἐδίψα καὶ ἐφ' ὕδατος ζήτησιν τῆδε κάκεισε περιήρχετο. Ἰδοῦσα δὲ ἐν τινι τοίχῳ ἐζωγραφημένην ὑδρίαν, ἰδοῦσαι

1. περιστέρα τις 2. περιήρχετο 3. τινος τοίχῳ

¹ Σπυρ. II. Δάμπρου Κατάλογος τῶν ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τοῦ Ἁγίου ὄρους ἑλληνικῶν κωδίκων. Τόμ. Β' σ. 484 ἐν λ. Αἰσώπου Μῦθοι.

ἀληθῶς ὄραν ὕδατος σκευὸς μίσθον, καὶ ἰλθοῦσα τοῦ πιεῖν τῷ τοίχῳ
προξέκρουσε καὶ αὐτίκα τοῦ ζῆν ἀπειστέρητο. Ὅτε δὲ πρὸς τελευ-
ταίαν ἐγγίσασα ἀναπνοὴν ἦν, ἐν ἑαυτῇ ἔλεγεν, ὅτι δυστυχῆς ὄντως
ἐγὼ καὶ ἀθλία || ἐφ' ὃ ὕδατος γλιχομένη μὴ θανάτου ἐμνημόνευον. ρ. 544

Οὗτος δηλοῖ ὡς πολὺ κρείττον ἢ μακροθυμία τῆς ἀλογίας καὶ 5
προπετείας.

3. ἐγγίσασαν ὄντως 4. ὕδατι

θ'.

Κόραξ αἰτὸν ἰθεάσατο ἄρνα τῆς ποιμνῆς ἀφαρπάζοντα καὶ ἠθέ-
λησε τοῦτον ἐκμημῆσασθαι. Ἰδὼν δὲ ἐν τῇ ποιμνῇ κριόν, ἐπειράθη
τοῦτον ἀφαρπάσαι· τῶν δὲ ὀνύχων αὐτοῦ τῷ τοῦ κριοῦ συσχιθέντων
ἐρίῳ, φθῆσας ὁ ποιμὴν καὶ τοῦτον πλήξας ἀπέκτεινεν.

Οὗτος δηλοῖ ὡς ἀνίσχυρος ἀνὴρ, τῷ δυνατωτέρῳ ἑαυτοῦ ἀφομοι- 5
οῦσθαι πειρώμενος, οὐ μόνον ἀσθενῆς εἶναι καὶ ἀφελῆς ἀπελέγχεται,
ἀλλὰ καὶ κακῶς ἐξ ἀφροσύνης ἀποθνήσκει.

1. ἄρνα 2. ἐκμημῆσασθαι ἰδὼν 3. ἀφαρπάσαι 3-4. συ-
σχιθέντων τῶν ἐρίῳ 5. δηλοῖ 7. ἐξαφροσύνης

ι'.

Λαγῶς τις ἰδίψα καὶ ἐν φρέατι κατῆλθε τοῦ πιεῖν ὕδωρ, ἀφ' οὗ
καὶ ἠδέως πολὺ ἐπεπόκει. Ὅτε δὲ ἐκείθεν ἀνελθεῖν ἐμελλεν, ἀμνηχα-
νία συνεσχέθη περὶ τὴν ἀνοδὸν, καὶ τὰ μέγιστα ἠθύμει. Ἀλώπηξ δὲ
ἐλθοῦσα κάκεισε τοῦτον εὐραῦσα, ἔφη πρὸς αὐτόν· Μεγάλως, ὦ οὗτος,
ἰσφάλης· πρότερον γὰρ ὤφειλες βουλευσασθαι πῶς ἴσται σοι τοῦ 5
φρέατος ἀνελθεῖν, εἴθ' οὕτως ἐν αὐτῷ καταλθεῖν.

Οὗτος ἐλέγχει τοὺς αὐτοβοῦλως πράττοντας καὶ μὴ συμβουλευο-
μένους.

2. ἐπεπόκει 2-3. ἀμνηχανία 3. συνεσχέθη ἠθύμει 4. κάκεισε
ὦ προσέθηκα οὗτος 5. ὤφειλες 6. αὐτῷ

ια'.

(C. 373. F 332. Halm 395).

Ταῦρος εὐρηκῶς κοιμώμενον λιοντα, τοῦτον κρατῖ||σας ἀπέκτει- ρ. 545-
νεν· ἐπιστάσα δὲ ἡ ἐκείνου μήτηρ, πικρῶς αὐτόν ἀπεκλαίετο. Ἰδὼν

δὲ αὐτὴν σύαγρος ὀλοφυρομένην, μακρόθεν ἰστώσ ἔφη πρὸς αὐτὴν·
 Ὡ πόσοι ἄρα τυγχάνουσιν ἄνθρωποι, ὧν τὰ τέκνα ὑμεῖς ἀπεκτείνετε.

Οὗτος δηλοῖ, ὅτι ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖ τις, ἀντιμετρηθήσεται.

1. ἰστώσ αὐτὴν Halm: αὐτόν 2. Ὡ Halm: ὦ ἄνθρωποι: ἄν-
 θρωποι θρηνοῦντες Halm 3. τίς ἀντιμετρηθήσεται: τίς ἀντιμετρη-
 θήσεται αὐτῷ Halm

16'.

Ποιμὴν τις, ἀπολέσας ἐν τῶν προβάτων, εἰδέθη τοῦ θεοῦ, συνθή-
 κας ποιούμενος, ὡς εἴ γε τοῦτο ἐφεύροι, ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς θυ-
 σίαν προσάξει. Περιερχόμενος δὲ ὄρα τὸ αὐτὸ πρόβατον ὑπὸ λέοντος
 βιβρωσκόμενον, καὶ τοῦτον ἰδὼν ἐν ἑαυτῷ ἔλεγεν, ὡς εἰ μόνον τὸν
 τοῦ θηρίου ἀποδράσαιμι κίνδυνον, καὶ ἕτερον πρόβατον εἰς λύτρου
 δῶρον προσενέγκοιμι.

Οὗτος δηλοῖ, ὡς τὴν ἰδίαν ζωὴν πάντες ἄνθρωποι παντός κέρδους
 καὶ πλούτου προτιμότεραν ἔχουσι.

1. Ποιμὴν τις 3. ὑπὸ κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ὑπὲρ
 4. ἰδὼν κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος εἰδὼν ἑαυτῷ 5. λύ-
 τρου κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος λύτρον

17'.

(11ρβλ. C. 296 καὶ σ. 401 καὶ 193. F. 207 καὶ 333. B. 44.

Halm 394 καὶ 3946).

Λέων, προσβαλὼν ταύροις δυσὶν, ἐπειρᾶτο τούτους καταθινοῦσθαι.
 Οἱ δὲ τὰ ἑαυτῶν κέρατα ἐπ' ἰσῆς αὐτῷ ἀντιπαρατάξαντες οὐκ εἶων
 τὸν λέοντα μέσον αὐτῶν παρελθεῖν. Ὅρων τοίνυν ἐκείνος ὡς ἀδυνά-
 τως ἔχει πρὸς αὐτούς, κατεσοφίσατο τοῦ ἐνός, καὶ πρὸς αὐτὸν ἔφη-
 σεν, ἥ ὡς, εἴ γε τὸν σὸν ἑταῖρον προδώσεις μοι, ἀβλαβῆ σε διατη-
 ρήσω. Καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ ἀμφοτέρους τοὺς ταύρους ἀνήρηκεν.

Οὗτος δηλοῖ, ὡς καὶ πόλεις καὶ ἄνθρωποι ἀλλήλοις ὁμονοοῦντες
 οὐ συγχωροῦσιν αὐτῶν τοὺς ἐχθρούς περιγίνεσθαι, τῆς δ' ὁμονοίας
 καταφρονοῦντες εὐχερῶς ἄρα τοῖς ὑπεναντίοις ἀλίσκονται.

1. καταθινοῦσθαι 2. ἐπίσης 3. αὐτόν 4. κατέσοφίσα-
 το τοῦ ἐνός 5. ἑταῖρον 9. ἀρᾶ

ιδ'.

(C. 334. F. 334. Halm 436).

Ἄλωπηξ καὶ πίθηξ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὠδοιπόρου. Περιερχόμενοι δὲ διὰ τινων μνημείων, ἔφη ὁ πίθηξ τῇ ἀλώπεκι, ὡς πάντες οἱ νεκροὶ οὗτοι ἀπελιύθηροι τῶν ἐμῶν γεννητόρων ὑπάρχουσιν. Ἡ δὲ ἀλώπηξ λέγει τῷ πίθηκι. Εὐχερῶς ψεύσω· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἐνταῦθα ταφέντων ἀπελέγξαι σε δύναται.

5

Οὗτος δηλοῖ παριστῶν τὸν τοὺς ψευδολόγους ὀρθῶς διελέγχοντα καὶ τοὺς προδήλως τὸ ψεῦδος ἀντὶ ἀληθείας προσφίροντας.

1. ὠδοιπόρου 2. διὰ τινων: διὰ τινῶν Halm 4. εὐχερῶς: εὐκαθῶς Halm οὐδεὶς κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος οὐδεὶς
6. οὗτος: οὗτος ὁ μῦθος Halm παριστῶν: παριστῆ Halm διελέγχοντα

ιε'.

(Πρβλ. S 75. C 181 καὶ σ. 365. F 66 καὶ 209. B 43. Halm 128).

Ἐλαφός τις διψῶσα κατῆλθεν ἐπὶ τινα πηγὴν τοῦ ὕδωρ πιεῖν. Ἴδουσα δὲ ἐν τῷ ὕδατι τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ὁμοίωμα, τῇ μὲν τῶν ποδῶν λεπτότητι ἀπηρεσκότο, τῇ δὲ τῶν κεράτων μορφῇ ἐπετέρπετο. Ἄφνω δὲ τινες ἐπιστάντες θηρευταὶ ταύτην ἰδίωκον. Καὶ καθ' ὅσον || μὲν ἐπὶ τῆς πεδιάδος ἔτρεχεν, τῶν διωκόντων ὑπερεγίνετο· φθάσασα φ. 346
δὲ εἰς ἔλος ἀπροσδοκῆτως εἰσελθεῖν, τῶν αὐτῆς κεράτων τοῖς κλάδοις 6
συμπλακέντων, ὑπὸ τῶν διωκόντων καταλαμβάνεται, καὶ στενάζασα ἔφη· Οἴμοι τῇ ταλαιπώρῳ, ὅτι ἐφ' οἷς ἀπηρεσκόμην, ὑπ' αὐτῶν μᾶλλον διεσωζόμεν, οἷς [δ'] ἐνεκαυχώμην, ὑπ' αὐτῶν δὴ καὶ ἀπόλλυμαι.

Οὗτος δηλοῖ, ὡς οὐ χρῆ τινα τῶν ἐν ἑαυτῷ τι ἐπαινεῖν εἰ μὴ τὰ 10
εὐχρηστα καὶ ἐπωφελῆ διαπράττειτο.

1. ἔλαφος τις ποιεῖν 2. ἰδουσα τοῦ 4. ἀφνω δὲ τινες
καθόσον 5. μὲν πεδιάδος ἔτρεχεν ὑπερεγίνετο 8-9. μᾶλλον
9. δ' προσέθηκα ἐνεκαυχώμην 10. χρῆ τινα τι

ισ'.

(Πρβλ. F 82. C 284 καὶ σ. 397. Halm 413).

Ἦν τις κύων χαλκίων τινῶν ἐν οἰκίᾳ διάγων· κακείνων μὲν ἐργαζομένων, οὗτος εἰς ὕπνον ἔτρέπετο, εἰς ἐστίασιν δὲ καθιζομένων, εὐ-

1. τις κακείνων μὲν 2. ἐτέρπετο

θείως ἐγένετο ἔξυπνος καὶ τοῖς ἑαυτοῦ κυρίως χαριέντως προσεπελάζειν. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· Πῶς τῷ μὲν ψόφῳ τῶν βαρυτάτων σφυρῶν οὐδὲλως ἔξυπνίσει, τῷ δὲ βραχυτάτῳ κρότῳ τῶν μυλοδόντων ταχέως διεγείρη;

5 Οὗτος δηλοῖ, ὡς καὶ ἄνθρωποι ἄνοιχοι ἐφ' οἷς δῆθεν ὠρελίσθαι καταδοκοῦσι, ταχέως τούτοις καὶ ὑπακούουσιν, ἐν οἷς δ' ἀπαρέσκονται ἀπειθεῖς πάντες καθίστανται.

1. ἐγένετο ἑαυτοῦ κατὰ διάρθρωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος ἑαυτῶν
χαριέντως 2. τὰ μὲν ψόφα 4. ταχέως διεγείρει

ιζ'.

(C 375. F 335. Halm 40).

ρ. 546^ε Ἀλώπηξ θεασαμένη ἐγκάθειρκτον λέοντα, καὶ || τούτου στάσα ἐγ-
γῆς, δεινῶς αὐτὸν ὕβριζεν· ὁ δὲ λέων ἔφη πρὸς αὐτήν· Οὐ σύ με
καθυβριζεις, ἀλλ' ἡ προσπεσοῦσά μοι ἀτυχία.

5 Οὗτος δηλοῖ ὡς πολλοὶ τῶν ἐνδόξων δυσπραγίαις περιπίπτοντες ὑπὸ εὐτελῶν ἐξουθενοῦνται.

1. τούτου · 2. δε 3. προσπεσοῦσά Halm : προπεσοῦσα 4. οὐ-
τος: Ὁ μῦθος οὗτος Halm 5. ὑπὸ: ὑπ' Halm

ιη'.

(Πρβλ. C 119 καὶ σ. 324. F 149. Halm 347).

Ὅφισ τις ἔρπων παρὰ πολλῶν συνεπαταῖτο. Πορευόμενος δὲ εἰς τὸ
τοῦ Ἀπόλλωνος εἰδωλεῖον εἰσελήλυθεν. Ὁ δὲ Ἀπόλλων εὐθύς ἔφη
πρὸς αὐτόν· Εἰ ὄλισσας γε τὸν πρῶτως σε συμπατήσαντα, οὐδεὶς ἄν
τῶν ἐτέρων κατατετόλμηκέ σου.

5 Οὗτος δηλοῖ, ὡς οἱ προλαβόντως σφαλέντες εἴπερ εὐθύς σωφρονί-
ζοιντο, οἱ ἕτεροι δι' ἐκείνων κατάφοβοι γίνονται.

1. τίς παραπολλῶν 4. ἐτέρων 6. ἕτεροι

ιθ'

Λέοντος δωρὰν κύνες εὐρόντες διασπάραττον ταύτην. Τούτους δὲ
ἀλώπηξ ἰδοῦσα, ἔφη· Εἰ οὗτος ὁ λέων τοῖς ζῶσι συνῆν, εἶδετε ἄν
τούς αὐτοῦ ὄνυχας ἰσχυροτέρους τῶν ὑμετέρων ὀδόντων.

5 Οὗτος δηλοῖ, ὡς τοὺς τῶν ἐνδόξων καταφρονοῦντας, ὅταν τῆς ἀρ-
χῆς καὶ δόξης ἐκπίπτωσιν, μὴ ἐπαινεῖν χρή.

1. δωρὰν 2. ἀλώπηξ ἴδετε 3. ὀδόντων

κ'.

(C 377. K. 337. B 46. Halm 131).

Ἐλαφος νόσῳ περιπεσοῦσα, ἐπὶ τινος τόπου πεδινοῦ κατακέκλιτο. Τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θεῖαν αὐτῆς ἐλθόντα τὴν παρακειμένην τῇ ἐλάφῳ [νομῆν κχτίθουσκλήθησαν] εἶτα ἐκείνη τῆς νόσου ἀπαλλαγείσα, τῇ ἰνδείᾳ δεινῶς κατετρώχετο, καὶ τῇ νομῇ τὸ ζῆν προσεπώλεσεν.

Ὁ μῦθος οὗτος δηλοῖ, ὡς οἱ περιττοὺς καὶ ἀνονήτους κτώμενοι ὁ φίλους ἀντὶ κέρθους ὑπ' αὐτῶν ζημίαν μᾶλλον ὑφίστανται].

1. κατακέκλιτο 3-6. νομῆν — ὑφίστανται Halm: λείκουσιν ἐν τῷ κώδικι τῆς μονῆς Διονυσίου, τοῦ μῦθου μένοντος κολοβοῦ.

B'.

Στίχοι γραμματικοῦ τινος Βιβρίου.

1 (Ἰγνατίου 1. Crusius σ. 264).

Ἄνδρὸς ποσὶν πατεῖτο πέτρινος λέων,
καὶ τις λέοντί φησι «Τὴν ἰσχὺν βλέπεις;»
«Ἄλλ' εἰ λέοντες, εἶπεν, ἤδεισαν γλύφειν,
πολλοὺς ἂν ὄντας εἶδες ἀνθρώπους λίθους.»

1. ποσὶ 2. λέωντι 3. εἶδισαν 4. ὄντας εἶδες: εἶδες ὄντας Cf.

2 (Ἰγνατίου 29. Crusius σ. 275).

Ἐπ' ἀλλοτρίοις πράγμασιν μὴ ἐπαίρεσθαι.

Ἄλλοτρίοις πτεροῖσιν ἠμφισμένοσ
νῦχει κολοῖὸς ὀρνέων ὑπερφέρειν.
Πρώτη δὲ δῶρον ἢ χελιδὼν ἠρπάκει,
μεθ' ἦν ἅπαντις· εἶτα γυμνὸς εὐρέθη.

2. νῦχει 3. πρώτῳ

3 (Ἰγνατίου 39. Crusius σ. 279).

Ἄνῃρ γαλῆν γυναίκα πρὸς δόμον φέρι·
καρῆν δὲ Κύπρις εἰς ἰορτὴν τοῦ γάμου.
Νύμφη δὲ γοῦν βλέψασα συντόνω τάχει
δίωκε τοῦτον, μὴ τραπέισα τὴν φύσιν

1. γαλῆν 2. κύπρις 3. συντόμῳ

4 (Ἰγνατίου 25. Crusius σ. 273).

Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων τὰ δίκαια καλά.

Βέβλητό τις πρὸς στήθος αἰτὸς βέλει.

Ἄλγων δὲ λοιπὸν ἦστο πολλά δακρύων.

Βλέπων δ' ὀπισθὸν εἶπεν ἐμπεπαρμένον·

Παπαί, πτερὸν μ' ἐκ τῶν ἡμετέρων κτείνει.

2. ἀλγων ἦστο Cr. ἦτορ 3. ὀπισθὸν ἐμπεπαρμένον: ἐπιτερω-
μένον Cr. 4. παπαί μ' ἐκ τῶν ἡμετέρων

5 (Ἰγνατίου 28. Crusius σ. 275).

Δεῖ τὰ ἀλλότρια ἀλύπως ἀποδιδόναι.

Βοῶς φαγῶν παῖς εἰς ἰορτὴν ἔγκατα

ἡμεῖς κεκραγῶς· Σπλάγγνα, μήτηρ, ἐκχέω.

Ἡ δ' αὖ γελῶσα φησι· Μὴ φοβοῦ, τέκνον·

τῶν σῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐμεῖς ἀλλοτρίων.

2. ἡμεῖς Cr.: οἰμεῖς κεκραγῶς: κεκλήγως Cr. 3. ἡ: ἦ Cr. γε-
λώσα φησι Cr.: γελῶσα φησὶ μὴ 4. ἀλλοτρίων (καὶ MSWRBPAldj):
ἀλλότρια Cr. κατὰ VHQ

6 (Ἰγνατίου 12. Crusius σ. 268).

Τοῦ συνήθους τὸ ἐσόμενον ἔσοπτρον.

Γάμοις ἔχαιρον βάτραχοι τοῦ Ἡλίου

καὶ τις πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· Ὁ δειλὸν γένος·

εἰ γὰρ μόνον τρέμοιτε αὐγὰς Ἡλίου,

τίς, εἰ γε τεκνώσειε, τοῦτον βαστάσει;

3. τρέμοιτε ἔγραφα: τρέμεται: τρέμοιμεν Cr. 4. τεκνώσειε Cr.:
τεκνώσειε βαστάσει Cr. κατὰ VHQ: βαστάσει (καὶ TL)

7 (Ἰγνατίου 26. Crusius σ. 274).

Ὅτι οὐ δεῖ κατὰ ἀπόντων καταθρασύνεσθαι.

Δειλὸς κυνηγὸς πρὸς τιν' εἶπε ποιμένα·

«Εἰ που λιόντος ἰχνος εἶδές μοι φράσον».

«Σοὶ τοῦτον, εἶπεν, εἰ θέλεις, δείξω πέλας».

«Ἰχῶν, κυνηγὸς εἶπεν, οὐ ζητῶ πλέον».

1. ποιμένα Cr.: ποιμένα 2. εἶδες 3. Σοὶ Cr.: αὐψ (πρόβλ. ἐψ R)
εἶπεν Cr. κατὰ W: λείπει πέλας Cr.: τάχα (καὶ R) 4. πλέον

8 (Ἰγνατίου 2. Crusius σ. 2).

Ὅτι οὐ δεῖ ἀδίκους συναναμίγνυσθαι.

Ἔθνη γεράνων πῆξέ τις σπορεύς πάγην,
μειθ' ὧν πελαργὸν εἶλεν, ὃς θρήνει μίγά.

Ἔφη δ' ἀροτρύς· Ὡς φίλος μὲν εἶ, λέγω·
ἀλλ' ἢ πάγη λαβοῦσα σὺν κακοῖς σ' ἔχει.

1. πῆξε τις 2. εἶλεν Cr.: εἶχεν 3. λέγω Cr.: λέγων 4. σ'
προσέθηκε Cr.: λείπει

9 (Ἰγνατίου 17. Crusius σ. 270).

Ὅτι οὐ δεῖ κακοὺς εὖ ποιεῖν.

Ἐθαλπὲ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
ᾧρξ κρύους· ἐπεὶ δὲ ἤσθετο θέρμης,
ἐπληξε τὸν θάλψαντα καὶ κτεῖνε τάχος.
Οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοῖς εὐεργέταις.

Ἐπιμόθιον· κακοῖς 2. δὲ ἔγραφα κατὰ SQ: δ' ἤσθετο θέρμης
(καὶ S.): θέρμης ἤσθετο Cr. 3. κτεῖνε ἔγραφα κατὰ T: κτεῖναι: κτείν-
νει Cr. Ἴδε καὶ κατωτέρω ἐν συλλογῇ Γ' ἀρ. 5.

10 (Ἰγνατίου 27. Crusius σ. 274).

Ὅτι τὰ ὀλέθρια κέρδη ἴσα τῶν ζημιῶν εἰσιν.

Εἰςδῶσα κερδῶ πρὸς δρυὸς κοίλης βάθος
εὗρισκε δαίτα ποιμένος, καὶ δὴ φάγεν,
ὡς μὴ προκύπτειν ἐκ πάχους. Εἶπεν δὲ τις·
Θέλεις προσελθεῖν; ὡς περ εἰςῆλθες γίνου.

Ἐπιμόθιον· ἴσα ἔγραφα: εἰσὶ εἰσιν ἔγραφα: εἰσὶν 1. εἰςδῶσα
2. εὗρισκε 3. πάχους εἶπεν Cr.: βάθους εἶπε 4. εἰςῆλθες (καὶ
MSAld): ἄλυθες Cr. κατὰ H γίνου Cr. κατὰ HS: γενεῶ (προτασσόμενος
τοῦ ὡς περ) καὶ ἐν VChMAld.

11 (Ἰγνατίου 30. Crusius σ. 275).

Ἵτι μέγα κέρδος τὸ μὴ βλαβῆναι ὑπὸ κακοῦ.

Εἰς λαιμὸν ὄστον ἰμπεπήγει τῷ λύκῳ,
μισθοῦ δ' ἐλὼν γερανος ἤτει τὴν χάριν.
Σῶρον τράχηλον ἐμοῦ λαιμοῦ φέρων

φ. 3: || μὴ δῶρον ἄλλο, φησί, πλὴν τούτου ἀκόπει ».

1. τῷ λύκῳ: τοῦ λύκου Cr. 2. μισθοῦ Cr. κατὰ MI: μισθὸν καὶ MSRF ἐλὼν Cr.: ἐλὼν τις ἤτει τὴν Cr.: ἤτοι 4. τούτου καὶ P: τοῦτο Cr.

12 (Ἰγνατίου 37. Crusius σ. 278).

Ἵτι οὐ δεῖ τοῦ πλείονος ἐρῶν.

Ἔτικτε χρυσοῦν ὦν ὄρνις εἰς ἀπαξ,
καὶ τις πλανηθεὶς χρυσεραστῆς τὴν φρένα
ἔκτεινε ταύτην, χρυσὸν ὡς λαβεῖν θέλων.
Ἐλπίς δὲ μείζων δῶρον ὠλέκει τύχης.

1. ἀπαξ: ἀπαν Cr. 3. θέλων: πλέον Cr. 4. ὠλέκει καὶ Ald: ὠλεσε Cr

13 (Ἰγνατίου 6. Crusius σ. 266).

Πρὸς νωθρούς.

Ἵτει τροφήν μύρμηκα τέττιξ ἐν κρῦει.
Μύρμηξ πρὸς αὐτὸν εἶπε « Πῶς γὰρ οὐκ ἔχεις; »
« Ὡς ἐν θέρει, προσεῖπεν, ἦδον ὀξέως ».
« Χειμῶνος ὄρχοῦ, φησί, μὴ τροφῆς ἔρα ».

1. μύρμηκα Cr.: μύρμηκι 4. χειμῶνος Cr. χειμῶνα φησί Cr.: φησι

14 (Ἰγνατίου 24. Crusius σ. 273).

Ἵτι ἔστιν ἐξ ἀνάγκης ποιεῖν τινι ματαίαν χάριν.

Ἵτει λαβεῖν ἀγροίκου λαγῶν ἱππότης.
Λαβὼν δὲ χερσὶ τοῦτον ἠρώτα πόσου
καὶ πῶλον ἐξήλαυνεν. Ἀγροῖκος δ' ἔφη·
Μὴ σπεῦδε· σοὶ δῶρημα τοῦτον προσφέρω.

1. λαγῶν ἱππότης: ἱππότης λαγῶν Cr. 4. σοὶ Cr.: σοί

15 (Ἰγνατίου 32. Crusius σ. 276).

Ἵτι τῆς τύχης ἐπὶ τὸ κατόπιν θεραπείης
καὶ τὸ σμικρότατον ἰσχύει.

Ἦλαυνε τράγος ἐξ ἑῆς καίτης ταῦρον,
ὄν θῆρ λίων διώκεν. Εἶπε δὲ στίνων·
Ἐλπὲρ μὲ μὴ λίοντος ἐπτόει φόβος
ἔγνωσ ὅσον ταύρου τε καὶ τράγου σθένος.

1. τράγος: ταῦρος Cr. εἶς ταῦρον: τράγον Cr. 2. λίων Cr.: λίκαι

16 (Ἰγνατίου 44. Crusius σ. 280).

Ἵτι κρείσσιον ὑπείλιπται τισὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ ἀποθανεῖν
ἢ παρὰ παντός περιφρονεῖσθαι.

Θανεῖν ἔθεντο πτώκεις ἢ ζῆν ἐν βίῳ
ὡς εὐτελεῖς, ὡς ὄντες ἀδρανεῖς ἄγαν.
Λίανη δ' ἑαυτοὺς ἐμβαλεῖν ὑπηγμένοι
ἔσχον, φυγόντων βατράχων, σθένος μέγα.

2. ὡς ὄντες Cr.: ὄντες ὡς 3. ἑαυτοὺς Cr.: ἐαυτοῖς 4. φυγόντων βατράχων Cr.: βατράχων φυγόντων

17 (Ἰγνατίου 3. Crusius σ. 265).

Ἵτι οὐ δεῖ ἐν συμφοραῖς γαστριζεσθαι.

Κλοιῷ λύκος πάχιστον εἰσορῶν κύνα
« Δῆσας τίς ἐξέθραψε τοῦτον ὦδ' ; » ἔφη.
« Κυνηγός ». « Ἀλλὰ τοῦτο μὴ πάθει λύκος·
ἔμοι φίλος λιμὸς γὰρ ἢ κλοιοῦ βάρος ».

1. Κλοιῷ Cr.: Ποῦ τίς 2. Δῆσας τίς Cr.: δεῖσθαι τίς ὦδ' Cr.:
ὄς δ' 4. ἐμοὶ Cr.: ἐπὶ βάρος Cr.: κόρος

18 (Ἰγνατίου 16. Crusius σ. 270).

Ἵτι δεῖ φυλάττεσθαι ἀπὸ ὑποκρίσεως πολεμίων.

Κάμνουσαν ὄρνιν εἶδεν αἰλουρος νόσφ,
πρὸς ἣν ἔφησε· Ἦως ἔχει τὰ τῆς νόσου;
Τρέμουσα δ' εἶπεν· Εἰ παρὶλθοις μακρόθεν,
ζωὴν ὑπέλθω δορκαδῶν ὑπερτέραν.

2. ἔφησε Cr.: ἔφη ἔχει καὶ WQ: ἔχεις Cr.

19 (Ἰγνατίου 23. Crusius σ. 273).

Ἵτι τὸ ἄπορον καὶ ἀδύνατον διὰ ψιλῆς προφάσεως.

Κερδῶ βότρουν φέρουσα μακρᾶς ἀμπέλου
εἰς ὕψος ἦρτο καὶ καμουσα πολλάκις
λαθεῖν ἀπειπεῖ· πρὸς δ' ἑαυτὴν ταυτ' ἔφη·
Μὴ κάμνε· ῥάγες ὀμφακίζουσιν μάλα.

1. Κερδῶ βότρουν καὶ πάντες οἱ κωδικοὶ πλην VH: βότρου Cr. κατὰ VH
μακρᾶς: μακρῆς Cr. κατὰ VHW 3. λαθεῖν καὶ W: ἐλεῖν Cr.
δ' ἑαυτὴν Cr.: δὲ αὐτὴν 4. ῥάγες ὀμφακίζουσιν Cr.: ὀμφακίζουσαι

20 (Ἰγνατίου 4. Crusius σ. 265).

Ἵτι οὐ δεῖ τὴν μέμψιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἀποκρούεσθαι.

Λέοντος ὑπνώττοντος αὐχίνοσ μέσον
διέδραμεν μῦς· ὁ δ' ἀνέστη συντόμως.
Γελα δ' ἀλώπηξ, καὶ λέων ἀπεκρίθη·
Οὐ μὲν προοῦμαι, τὴν ὁδὸν δ' ἀνατρέπω.

2. διέδραμεν Cr.: ἐδραμε ὁ: ὅς Cr. 3. καὶ Cr.: ὁ 4. ὁδὸν δ' Cr.:
δ' ὁδὸν καὶ S

21 (Ἰγνατίου 38. Crusius σ. 278).

Ἵτι δεῖ πάσαις ἐξουσίαις ὑπέικειν.

Λέοντα δαρκάς ὡς ἴδεν μεμνηνότα·
Ἵ μοῖρα θηρῶν, εἶπεν, ἀθλιωτάτη·

φ. 4 εἰ σωφρο||νῶν γὰρ δυσκάθεκτος ἦν λέων,
πῶς οὐ μανεῖς δράσειε μεστὰ δακρύων;

1. ἴδεν Cr. κατὰ Ald: εἶδε 2. μοῖρα 3. δισκάθεκτος 4. δράσειε

22 (Ἰγνατίου 33. Crusius σ. 276).

Ἵτι τοῖς ἀδίκοις προφάσεις οὐ λείπουσι.

Λύκος πρὸς ἄρνα φησὶν· «Οὐ πρόσθεν σὺ μοι
ὕδωρ τάρattes;» «Ἄρτι γαστρὸς ἐξέφυν
καὶ πῶς ὕδωρ τάραττον; Ἄγνοῶ πότε.»
«Ἐπεὶ λέγεις δίκαια, πάγκακος πέλεις.»

1. πρόσθεν σὺ Cr. προσαίνε γε σοὶ 2. τάρattes Cr.: τάραττεις
Ἄρτι γαστρὸς Cr.: γαστρὸς ἄρτ' 3. ὕδωρ τάραττον Cr.: ὠρῶρ'
ὕδωρ 4. πάγκακος Cr.: πάγκαλος

23 (Ἰγνατίου 8. Crusius σ. 266).

Ὅτι οὐ δεῖ γελᾶν πτόμα τοῦ πέλας μήπως πάθῃ τοῦτο.

Μῦν ἱκρέρεν μῦς, ἔργον ὄντ' ἀσιτίας·
οὗς γαλκίεις βλέποντες ἕστασαν γέλων.

Ὁ μῦς δ' ἔτι ζῶν εἶπε· Μιστοὶ δακρύων,
ὡς οὐδέ μῦν δύνασθε κἄν ἕνα τρέφειν.

1. ἱκρέρεν Cr.: ἔκρερε 2. γέλων Cr.: γελᾶν 3. μῦς μιστοὶ Cr.: μετῆος
4. ἕνα τρέφειν Ἰγραφα: ἀνατρέφειν: τρέφειν ἕνα Cr.

24 (Ἰγνατίου 20. Crusius σ. 271).

Ὅτι οὐ δεῖ μετὰ δυνατωτέρων μάχεσθαι.

Μάχην λέων συνῆψεν ἀνδρὶ τοξότη.

Βέλει τυπεῖς δὲ ὡς ἀθυμῶν ἐβόα·

Εἰ γὰρ προπομπῶν εὐπορεῖ τοίων ὄγε,

τίς αὐτὸς εἴη συστάδην ὠρμημένος;

1. συνῆψεν καὶ UF: συνῆπτεν Cr. 2. ὡς ἀθυμῶν ἐβόα: θηροῖν
εἶπε τοιάδε Cr. 3. προπομπῶν: προπομπούς Cr. τοίους: τοίων Cr.
4. τίς Cr.: τί

25 (Πρβλ. S 123. C 204, B 77. Halm 204).

Κόραξ κρέα ἀρπάσας ἐπὶ τινος ἐκαθίσθη δένδρου· ἀλώπηξ δὲ τοῦ-
τον θεασαμένη, βουλομένη τὸ κρέας ἀρπάσαι, ἐπῆνει αὐτὸν ὡς εὐμε-
γεθῆ καὶ καλὸν ὄντα, λέγουσα, ὅτι Πρέπον ἰστί σοι τῶν ὀρνέων βα-
σιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν εἴη φανερώς, εἰ καὶ μεγάλα κράζειν
εἰδύνου. Ὁ δὲ βαλὼν κάτω τὸ κρέας ἀπήρξατο κράζειν· ἡ δὲ δρα-
μουσα καὶ τοῦτο λαβοῦσα ἔφη· ὦ κόραξ, εἰ καὶ φρένας εἶγες, οὐδὲν
ἰδεῖ σε ἄρχειν τῶν ὀρνέων.

1. ἀρπάσας 2. ἀρπάσαι 4. εἶην

26 (Πρβλ. S 124. C 98. F 250. Halm 212).

Κορώνη, κόρακι φθάνησασα διὰ τὸ δι' αὐτοῦ οἰωνίζεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, ἐβουλήθη τῶν Ἰσων ἐφικέσθαι. Καὶ δὴ θεασαμένη ὁδοιπόρους τινὰς ἀπιόντας, στάσα ἐπὶ δένδρου τινός, ἐκεκράγει μέγα. Καὶ πρὸς τὴν φωνὴν αὐτῶν ἐπιστραφέντων, ὑποτυχῶν τις τούτων ἔφη· Ἄλλ' ἀπίωμεν, ὦ φίλοι· κορώνη γάρ ἐστι καὶ οἰωνὸν οὐκ ἔχει.

3. στάσα ἐπι 4. ὑποτυχῶν 5. ἐστὶ οὐκέχει

27 (Πρβλ. S 125. C 201. F 284. Halm 199).

Κολοῖός λιμώττων ἐπὶ τινος συκῆς ἐκάθισεν καὶ τοὺς ὀλύνθους μὴ εὐρῶν πεπειρούς, προσέμεινεν ἕως πέπειροι γένοιντο. Ἄλώπηξ δὲ τοῦτον θεασαμένη ἐγχνονίζοντα καὶ τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ μαθοῦσα, ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἄλλὰ λανθάνεις, ὦ οὔτος, ἐλπίδι προσανέχων, ἥτις βουκολεῖν μὲν οἶδε, τρέφειν δ' οὐδαμῶς.

Οὕτως ὁ τῇ ἐλπίδι τρεφόμενος.

1. λιμώττων ὀλίνθους 2. εὐρῶν προσέμεινε 3. παρ
4. ὦ 5. μὲν 6. Τὸ ἐπιμόθιον ἐν συνεχείᾳ ὁ τῇ ἔγκρα: ὅτι

28 (Πρβλ. S 127. C 100. F 252. Halm 207).

Κόραξ ἀπορῶν τροφῆς ὡς ἰθεάσατο ἐπὶ τινος τόπου ὄφιν κοιμώμενον, τοῦτον καταπτάς ἤρπασε φέρων. Τοῦ δὲ ὄφις ἐπιστραφέντος καὶ αὐτὸν καταδακόντος, ὡς ἀποθνήσκειν ἤμελλεν, Δείλαιος, ἔφη, ἔγωγε, ὅστις ἔρμαιον εὐρῶν ὑπὸ αὐτοῦ ἀπολώλειν.

Ὡσαύτως καὶ ὁ θησαυρὸν εὐρῶν.

1. ὄφι 2. ἤρπασε 3. καταδακόντα ἤμελε 4. εὐρῶν 5. Τὸ ἐπιμόθιον ἐν τῇ ὄφ ὁ θι:....εὐρῶν

29 (Πρβλ. C 101. F 253. S 128. Halm 201).

Κολοῖός ἐν τινι τόπῳ περιστεράς ἰδίων τρεφομένας, λευκίνας ἑαυτὸν ἤκεν ὡς || καὶ αὐτός τῆς αὐτῆς μεταληψόμενος διαίτης. Αἱ δὲ, μέχρι μὲν ἡσύχαζε, προσίεντο, περιστεράν εἶναι νομίζουσαι· ἔπει δὲ πως ἐκλαθόμενος ἐφθίγγετο, τηνικαῦτα τὴν ὄπα αὐτοῦ (μῆ) ἐπι-

1. ἑαυτόν 2. δὲ 3. ἡσύχαζε. Τὸ μὴ διαγραφτέον

γνοῦσαι, ἐξήλασαν αὐτόν. Καὶ ὅς ἀποτυχῶν τῆς ἐνταῦθα διαίτης, πάλιν ἀπῆλθε πρὸς τοὺς κολοίους. Κακείνοι μὴ γνωρίζοντες αὐτόν διὰ τὸ χρῶμα, ἀπειροῶν τῆς μετ' αὐτῶν διαίτης. Οὕτω τε δυοῖν ἐπιθυμῶν οὐδεμιᾶς ἐπίτυχεν.

1. ἀποτυχῶν 2. κακείνοι 3. ἀπειροῶν

30 (Πρβλ. S 134. C 207. F 289. Halm 218).

Κύνες λιμώττοντες, ὡς ἐθεάσαντο ἐπὶ ποταμοῦ βύρσας βρεχομένας, ἐφικίσθαι μὲν μὴ δυνάμενοι συνεβούλευσαν ἀλλήλοις, ὅπως τὸ ὄδιον πρῶτον ἐκπιόντες, οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. Συνέβη δὲ αὐτοὺς ἐπὶ πολὺ πίνοντας διαρραγῆναι πρότερον ἢ ἐφικίσθαι τῶν βυρσῶν.

3. παραγένονται

31 (Πρβλ. C 354 καὶ σ. 229. B 87. Halm 229).

Κύων θηρευτικός λαγῶν τοῖς ὁδοῦσι λαθῶν, ποτὲ μὲν ἔδακνε, ποτὲ δὲ περιέλιχεν. Ὁ δὲ λαγῶς ἔφη τῷ κυνί· Τί τοῦτο; οὔτε ποτὲ φιλείς γινώσκωμεν, οὔτε ποτὲ δάκνεις.

2. περιέλιχεν λαγῶς 2-3. φιλείς γινώσκωμεν

32 (Πρβλ. S 130. C 102. F 254. Halm 202).

Κολοῖόν τις συλλαβῶν καὶ λίνον τῷ αὐτοῦ προσδήσας ποδί, φέρων δέδωκε τῷ ἰδίῳ παιδί. Ὁ δὲ τὴν μετὰ ἀνθρώπων οὐχ ὑπομείνας δικάιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἔτυχεν ἀδείας, φεύγων καλιᾶν τὴν ἑαυτοῦ ἠγνοεῖ. Ταύτην δ' ἐφευρών καὶ ἀναπτὰς ἐν τάχει, ἐπληξεν ἑαυτοῦ τοὺς πόδας ἐν τῷ κλάδῳ τοῖς ἐχομένοις ἐν ποσὶ περιάμμασι καὶ κρεμασθεῖς καὶ μὴ λῦσαι τὸν πόδα σθένων εἰς τὸ φυγεῖν, ἐκεκράγει· Ὡς τάδε ξένῳ τρόπῳ ἐκ θεοῦ ἐπιπόνθηεν κατ' ἀξίαν· βροτοῖς γὰρ μὴ θείων συνδιάγειν ὑπέβαλον ἑαυτὸν τῷ θανάτῳ.

1. λίνον 2. δὲ οὐχ' 3. ἑαυτοῦ 4. ἑαυτοῦ 5. μὴ σθένων
7. πεπόνθηεν 8. ἑαυτὸν

33 (Πρβλ. C 34. F 227. Halm 232).

Κύων εἰς μαγεῖρειον ἔλθουσα, τοῦ μαγεῖρου ἐπί τι ἀσχολουμένου, καρδίαν ἀρπάξασα ἀπῆει. Ὡς δ' οὗτος ἐπιστραφεὶς οὐκ ἐθεάσατο αὐτήν, εἶπεν Ὁ κύων, ὅποιπερ ἂν ᾖς, φυλάξομαί σε· οὐ γὰρ ἀπ' ἐμοῦ καρδίαν εἰλήφεις, μᾶλλον δ' ἔδωκας.

2. ἐθεάσατο 3. εἶπεν ἢ ἐμον 4. δέδωκας

34 (Πρβλ. C 35 καὶ σ. 296. F 86. S 133. Halm 231).

Κύων πρὸ ἐπαύλειώς τινος ἐκοιμᾶτο. Λύκος δὲ τοῦτον θεασάμενος καὶ συλλαβὼν, ἐβούλετο αὐτὸν καταφαγεῖν. Ὁ δὲ κύων ἐδεήθη αὐτοῦ μὴ θοιγήσασθαι πρὸς τὸ παρόν· νῦν μὲν γὰρ λεπτός καὶ ἰσχνός εἰμι, τοῖς δὲ μέλλουσι γαμοδαισίοις τῶν δεσποτῶν μου πλείστον βρωμάτων ἐμφορηθεὶς, τότε ἂν σοι λιπαρότερος φανήσομαι. Πεισθεὶς οὖν ὁ λύκος, ἀπέλυσεν αὐτόν. Μεθ' ἡμέρας δ' ἔλθων καὶ ἐωρακίως αὐτὸν ἐν δωματίῳ αἰπεινῷ κοιμώμενον, τῶν συνθηκῶν ὑπεμίμνησκε καὶ πρὸς τὰ κάτω αὐτὸν ἐκάλει. Ὁ δὲ κύων ἔφη Ὁ λύκε, εἴ με πρὸ τῆς ἐπαύλειώς πάλιν κοιταζόμενον εὔροις, κατάθου, μηκέτ' ἀναμείνης γάμους.

1. πρὸς ἐπαύλειώς τινός 3. πρὸς τὸ ἰσχνός 4. πλείστως
5. λιπαρότερος φανήσωμαι 6. ἐωρακίως ἔγραφα: ὠφώς. Ἴδε καὶ 37.5 καὶ 38, 1 8. ἐπαύλειώς εὔροις κατάθου μηκέτ' 9. γάμους ἔγραφα: γράμμα

35 (Πρβλ. F 354. C 405. B 80. Halm 182).

7. 5^a Κἄμηλος ὑπὸ τοῦ ἰδίου δεσπότου ὀρχήσασθαι. || βεβιασμένη, ἔφη Ἄλλ' οὐ μόνον ὀρχουμένη ἄσχημός εἰμι, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς περιπατοῦσα.

1. ὑφ' ἰδίου 2. ἀπλῶς

36 (Πρβλ. S. 138. C 221 καὶ σ. 375. F 110. B 98. Halm 249).

Λέων ἐρασθεὶς γεωργοῦ τινός θυγατέρα, ταύτην ἐμνηστεύσατο. Ὁ δὲ πατήρ μὴ ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα θηρίῳ ὑπομένων, μηδὲ ἀπαρ-

2. μη

νεισθαι διὰ τὸν φόβον δυνάμενος, τοιοῦτον ἐπενόησέ τι καὶ φησὶν ἐπι-
κειμένῳ τῷ λέοντι· Ἐγὼ ἀξιὸν σέ γε πᾶντο συμφίον τῆς ἐμῆς θυγα-
τρὸς, πλὴν, εἰ τοὺς ὀδόντας ἀπατέμοις καὶ τοὺς ὄνυχας, τότε ἂν τὸ
κοράσιον ἔξοις ὡς βούλη· ταῦτα γὰρ φοβουμένη οὐ συνεισέρχεται. Ὁ
δὲ γε λέων, (ὦν) ἐρωτολιπτούμενος, πεισθεὶς τοὺς ὄνυχας καὶ ὀδόν- 5
τας αὐτοῦ δήπου ἐξέκρουσε, καὶ νωδὸς ἤδη γεγονώς καὶ ἀνώνυξ, μὴ
ισχύων ἀντεπενεγκεῖν ῥοπάλοις τῷ γεωργῷ κτείνεται.

Οὕτω καὶ οἱ τοῖς ἐχθροῖς ἐμπιστεύοντες.

1. τοιοῦτο 2. σε 3. ἀποτέμεις 4. ἐξεις ὅσυνεισέρχεται
5. ἐρωτολιπτούμενος 6. ἀνώνυξ 7. ῥοπάλλοις

37 (Πρβλ. S 142. F 93. C 220 καὶ σ. 375. Halm 250).

Λέων παίμνη ἐπισπηδήσας καὶ πολλὴν ἐργασάμενος θοίνην, ὁ
ποιμὴν αὐτῷ ἔφη τοιάδε, συλλαβεῖν αὐτὸν γλιχόμενος· ὦ λέον, ἔλθε
εἰς τὸν οἶκόν μου καὶ ἀριστήσωμεν. Οὐ εἰσελθόντος καὶ τῆς πύλης
κλεισθείσης τῷ γεωργῷ, μὴ ἔχων ὁ λέων ὄθεν ἐξελεῖν, πρῶτα πᾶσαν
τὴν ποιμνὴν διέφθειρε. Εἶθ' ὁ γεωργὸς ἑωρακῶς ταῦτα καὶ περὶ ἑαυ- 5
τοῦ δείσας ἤνοιξε δραμῶν ταχίως τὴν πύλην. Τοῦ λέοντος αὐθις
ἀπαλλαγέντος, πρὸς τῆς γυναικὸς ὁ γεωργὸς ἀκούει· Δίκαια σὺ πέ-
πονθας· τί γὰρ καὶ συνέκλειες ὃν τῆλε τρέμειν ἔδει;

Οἱ γὰρ δυνατωτέρους ἐρεθίζοντες δικαίως πανθάνουσιν.

3. λέων οἶκον 5. ἑωρακῶς ἔγραφα· ὠφώς. Ἴδε καὶ 34, 6 καὶ 38, 1

38 (Πρβλ. S 143. C 222. F 297. Halm 251).

Λέων ἐν αἰγιαλῷ πλαζόμενος καὶ δελφίνα ἑωρακῶς τῆς θαλάττης
προκύψαντα, τοῦτον ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει, λέγων ἀρμόζειν μάλιστα
φίλους αὐτοὺς γενέσθαι καὶ βοηθοὺς ἀλλήλοις· ὁ μὲν γὰρ θαλάσσης,
ὁ δὲ χέρσου βασιλεύει. Τοῦ δὲ ἀσμένως ἐπινεύσαντος, ὁ λέων μετ' οὐ
πολὸν χρόνον ἔχων πρὸς ταῦρον ἄγριον μάχην πρὸς συμμαχίαν ἐκάλει 25
τὸν δελφίνα. Ἐκεῖνος δὲ, καίπερ βουλόμενος ἐκθῆναι τῆς θαλατ-
της, ἠδυνάτει. Ὡς δὲ κατητιάσατο αὐτὸν ὁ λέων ὡς προδότην, Ἄλλ'
ἐμὲ μὴ μέμφου φησι, [τὴν φύσιν δὲ], ἢ με θαλάσσιον ποιήσασα τῆς
χέρσου ἐπιθῆναι οὐκ ἔα

Καὶ οἱ φίλιαν σπείσαντες πρὸς ἀνοικεῖου οὕτως εἰσίν·

1. ἑωρακῶς ἔγραφα· ὠφώς. Ἴδε καὶ 34, 9 37, 9 θαλάττης ἀλλ' ἐν
στ. 5 θαλάσσης 4. δὲ δὲ 5. πολὺ 6. ἐκεῖνος 8. ἐμὰ
τὴν φύσιν δὲ προσέθηκα ἐπιθῆν'

39 (Πρβλ. C 39 καὶ σ. 299. F 96. Halm 247).

Λέων καὶ ἄρκτος ἔλαφον εὐρόντες περὶ ταύτης ἤριζον βρῶμα ἑαυ-
τοῖς ποιήσασθαι. Καὶ δὴ κακῶς διατεθέντες ὑπ' ἀλλήλων, ἔκειντο
ὀλιγοψυχούντες ἡμιθανεῖς. Ἀλώπηξ δ' ἐκεῖθεν παριοῦσα καὶ τοὺς μὲν
θεασαμένη παρσιμένους, τὸν δὲ ἔλαφον νεκρὸν, ἐκ μέσου τοῦτον ἀρα-
φ. 5^τ μὲνη ᾤχετο. Οἱ δὲ ταύτην βλέποντες καὶ ἐξαναστῆναι μὴ δυνάμε-
θι νοι, Ἄθλιοι, ἔφασαν, ἡμεῖς, οἵτινες ἐμοχθοῦμεν δι' ἀλώπεκα.

1. Λέων· εὐρόντες 1-2. ἑαυτοῖς 2-3. ἔκειντο ὀλιγοψυχούντες
4. νεκρὸν ἔγραφα: νεαρὸν 5. ἐξαναστῆναι μοι 6. ἐμοχθοῦμε

40 (Πρβλ. S 146. C 224. F 97. Halm 254).

Λέων κοιμωμένῳ λαγῶφ περιέτυχε, καὶ μέλλων τοῦτον καταθαι-
νήσασθαι, ἰδὼν ἔλαφον παριοῦσαν, τὸν λαγῶν ἀφείς, τὴν ἔλαφον
ἰδίωκε. Πολλὰ δὲ κοπιήσας, ὡς οὐ κατέλαβεν αὐτήν, ἐπὶ τὸν λα-
γῶν ἐτράπη. Ὡς δὲ αὐτὸς ἔτυχε τῷ ψόφῳ τῶν ποδῶν ἐξυπνισθεῖς
5 καὶ ἀποδράς, μηδὲ τοῦτον εὐρών, δυσανασηχτῶν ἔλεγεν Ἄθλιος
ἔγωγε· τί γὰρ τὴν ἐν χερσὶ βορὰν ἀφείς ἰδίωκον μείζονα ἐλπίδα;

Πολλοὶ μειζόνων ἐπιθυμοῦντες στεροῦνται καὶ ὦν ἔχουσι.

2. ἰδὼν 3. δῖωκε 4. ἀπόδρας

41 (Πρβλ. C 38 καὶ 298. S 147. F 109. Halm 260).

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ ἐξήεσαν ἅμα πρὸς ἄγραν. Καὶ δὴ λα-
βόντες πλείστην, τῷ ὄνῳ προσέταξεν ὁ λέων μοίρας νεῖμαι. Τοῦ δὲ
ὄνου ἐξ ἴσης εἰς τρία διελόντος καὶ παραινούντος ἐκλέξασθαι τῷ
λέοντι, ἀγανακτήσας οὗτος κατ' αὐτοῦ, ἐκπηδήσας κατεθοιγήσατο
5 καὶ τῇ ἀλώπεκι προσέταξε μερίσασθαι. Ἡ δὲ πάντα εἰς μίαν μερίδα
φέρουσα θῆκεν, ἑαυτῇ δὲ μικρὰ τινα ὑπολιποῦσα τῷ λέοντι ἰδίῳ.
Καὶ ὁ λέων ἠρώτα αὐτήν τίς ὁ διδάξας μερίζειν. Ἡ δὲ ἀπεκρίνατο·
Ἡ ἐπεινεχθεῖσα τῷ ὄνῳ συμφορά.

1. ἐξήεσαν 3. ὄνου ἴσης 5. πάντας 6. ἑαυτῇ μικρὰ
τινά 7. ἠρώτα δὲ

42 (Πρβλ. S 154. C 230 καὶ σ. 379. F 103. Halm 270).

Λύκος αἶγα θιασάμενος ἐπὶ τινος κρημοῦ νεμομένην, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο ταύτης ἐπικεῖσθαι, παρῆναι κατωτέρω καταβῆναι, λέγων· Μὴ λάθης κρημνισθῆναι, καὶ γὰρ λειμῶνες παρ' ἐμοὶ καὶ πόα σφροδρό-
 τῆτη. Ἡ δὲ εἶπε· Ἀλλ' οὐκ ἐμὲ ἐπὶ νομὴν καλεῖς, σεαυτῷ δὲ τρο- 5
 φὴν πορίζεις.

1. τίνος 3. παρεμοὶ 4. δὲ σεαυτῷ

Γ'.

1 (Ἰγνατίου 36. Halm σ. 278).

Περὶ ὄνου βαστάζοντος εἰδῶλον.

Ὁμοῖς ὄνος παρῆγεν ἀργυροῦν βρέτας,
 ὅπερ συναντῶν πᾶς τις οὖν ἐπροςκύνει.
 Τύφω δ' ἐπαρθεῖς, μὴ θέλων μένειν ὄνος,
 ἤκουσεν· Οὐ θεὸς σὺ, τὸν θεὸν δ' ἄγεις.

Ἐπιμύθιον. Ὅτι τοὺς ἐν ἀξιώματι τιμωμένους δεῖ γινώ-
 σκειν, ὅτι ἄνθρωποὶ εἰσιν ὡς οἱ ἄλλοι.

1. Ὁμοῖς 2. ὅπερ - οὖν, ἐπροςκύνει: ὅπερ (ὅπερ Ald' Bas Ritt)-
 αὐτὸ ἐπροςκύνει Ald' Nev Cui: φοίθου, τόπερ πᾶν προσκυνῶν πίπτειν
 κάτω Cr. 4. οὐ Cr.: οὐ Ἐπιμύθιον ἄνθρωποι εἰσιν

2 (Ἰγνατίου 50. Halm σ. 282).

Κώνωψ καὶ ταῦρος.

Κώνωψ καθῆστο πρὸς κέρασ ταύρου πάλαι,
 ὄνπερ κέλευεν, εἶπερ ἰκπτήναι θέλει.

ρ. 23^ε || Ἦκουσε δ' ὡς περ οὐκ ἔγνω καθημένου,
 οὕτω δὲ μὴ πτήσαντος αἰσθησιν λάβη.

Πρὸς τοὺς λογιζομένους ἑαυτοὺς εἶναι σοφοὺς ἢ δυνα-
 τοὺς ἢ φρονήτους, μὴ ὄντας δέ.

1. καθῆστο Cr.: καθίσθω 3. καθημένου Cr.: καθημένον
 Ἐπιμύθιον σοφοὺς: ἢ σοφοὺς Cr. φρονήτους

3 (Ἰγνατίου 51. Crusius σ. 283).

Περὶ ἐλάφου.

Ἐλαφον ἐξήλαυον οἱ κυνηγέται,
 ἧτις δασεῖαις ἀμπέλοις ἀπεκρύβη.
 Ἐὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων
 κυνηγετοῦσιν ἐνδίκως ἐθράθη.

Πρὸς τοὺς κακοποιοῦντας τοὺς αὐτῶν εὐεργέτας.

2. δασεῖαις Cr.: διασειδασ Ἐπιμόθιον αὐτῶν Cr.: αὐτῶν

4 (Ἰγνατίου 56. Crusius σ. 284).

Περὶ χελιδόνος καὶ κριτηρίου.

Πῆξεν χελιδῶν νοσσιάν κριτηρίου
 ὑπερθεν, ἥσπερ τὴν γονὴν βλάπτει δράκων
 Ἢ δ' ἀντέφησεν Ὡ πολυστόνου τύχης
 ὅπου γὰρ ἐκδίκησις, ἐβλάβην μόνη.

Πρὸς τοὺς παθόντας κακὸν ἀπὸ καλῶν ἀνθρώπων.

1. πῆξεν Cr.: πῆξε νοσσιάν Cr.: νεοσσιάν καὶ Bas Nev Ritt

3. ἀντέφησεν ἔγραφα: ἀντ' ἔφησεν: αὐτ' ἔφησεν Cr. Ἐπιμόθιον κα-
 λῶν Cr. κακῶν

5 (Ἰγνατίου 17. Crusius σ. 270)*.

Ἐθαλπὲ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
 ὦρα κρύους· ἐπεὶ δὲ θέρμης ἤσθετο,
 ἐπληξε τὸν θάλψαντα κᾶκτεινε τάχος.

Οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοὺς εὐεργέτας.

1. ἔθαλπὲ ὄφιν

Δ'.

1 (Πρβλ. C 387. F 71. Halm 365).

Ἐδοξέ ποτε τοῖς ζώοις εἰς ἓνα χῶρον πυνιέναι. Διατριβὴ τε ἀλ-
 1. δοξέ συνιώντα διατριβὴ τε

* Ἴδε καὶ ἀνωτέρω σ. 61 ἀρ. 9, ὅπου καὶ αἱ διαφοροὶ γραφαί.

λήλοις ἦσαν καὶ ἡδονή, ἐπειδὴ περ καὶ ὁ τι ἂν ἕκαστον εἶχεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων ψυχαγωγίαν εἰσενεγκεῖν, φιλοτίμως εἰσέφερε, μηδὲν ἀναβαλλόμενον. Τότε καὶ πιθήκος ἐπίδειξιν ὀρχηστικῆς ἔποιεῖτο καὶ ὠρχεῖτο, μελῶν εὐρυθμίαν καὶ εὐστροφίαν καὶ συντονίαν καὶ πᾶν ὃ καλὴν ἔποιεῖ τὴν ὀρχησιν ἐπιτηδεύων καὶ τοὺς θεατὰς ἐστιῶν· ἐφ' ᾧ καὶ ἐκπλαγῆναι τὸν σύλλογον καὶ κροτῆσαι. Καὶ πολλῶν ὄντων, ἐξ ὧν αὐτὰς τὰ τῆς εὐφροσύνης συνηρανίσθη, τὰ τοῦδε ὑπερνεκᾶν ὡς ἐν ἀγῶνι τοῦ τέρπειν ὁμολογῆσαι. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὕτω τῷ πιθήκῳ συνεχαιρεν ἢ δὲ γε κάμηλος, ὑπὸ ζηλοτυπίας ἐπαινεῖν ἀφείσα, ἐπετίμα τοῖς ἄλλοις καὶ σφόδρα ἐνεκελεύετο παύσασθαι βοᾶν καὶ πρὸς αὐτὴν ὀρχεῖσθαι βουλομένην, ἔχειν καὶ τὸν νοῦν καὶ τὰς ὄψεις. Ἐγὰρ γὰρ, ἔφασκεν, ἐπὶ τὸν δεῦτερον ὀρχηστὴν ἡμεῖς τὸ θαῦμα τε μενεχθήσεται· μόνον παύσασθε καὶ προσέχοντες ἔχετε. Ἐπεισεν εἰποῦσα καὶ παρελθούσα ὠρχεῖτο, οὕτω δ' ἀναρμόστως καὶ ἀφυῶς καὶ τὸ ὄλον εἰπεῖν ἢ κάμηλος πλείον ἐλαττουμένη πιθήκου εἰς ὀρχησιν ἢ καθότι αὐτὴ καὶ μεγέθει κρατεῖν ἐνομιζέτο, ὥστε καὶ νεμετῆσαι τὰ ζῶα καὶ μετ' ὀργῆς ἐπ' αὐτὴν ἀναστῆναι καὶ ἀπελάσαι τοῦ μίσου, πολλὰ πρότερον περὶ αὐτὴν συντριψάντα ῥόπαλα, οὐχ ὅτι μόνον κακῶς ἠγωνισμένη διέπιπτεν, ἀλλ' ὅτι καὶ, βασκανία κεινημένη πρὸς ἐπιτηδεύματα κρείττονα ἢ δύναμιν εἶχε μεταχειρίζειν, ἐπὶ τοσούτου καὶ ταῦτα θεάτρου φιλονεικῶς ἀνταπεδείκνυτο.

2 (Πρβλ. C 367. Ἑρμογένους πρόγυμνάσματα
ἐκδ. Walz Τόμ. Α' σ. 13. Halm 361).

Οὐκ ἤρκει πιθήκοις ἢ τῶν ἄλλων ὧν ἐπιτηδεύουσιν ἄνθρωποι μίμησις, ἀλλ' ἡδὴ καὶ μέχρι τοῦ πόλιν κτίζειν προήλθοσαν καὶ τειχῆ-
25 ρεις γενέσθαι. Διὸ καὶ ἔπραττον οὕτω καὶ τὸ διανόημα πέρα· αὐτοῖς οὐκ εἰς μακρὸν εἶχεν, ἀλλ' ὡς ἦσαν ἐντὸς ἡδὴ τείχους εἰς τις ὑπεληφῶς, ὡς εἰσὶ τῶν πιθήκων ὁ συνετώτατος, ε Οὐκ εἰς καλὸν, ἔφη, δοκῶ μοι, φίλοι, τὸν συγκλεισμένον τοῦτον ἡμῖν ἀποθήσασθαι, ὅτι μηδὲ πεφύκαμεν ἀπὸ τειχῶν μάχεσθαι, οὐδ' ἐν τῷ πυργίταις εἶναι τὰ τῆς
30 σωτηρίας ἡμῖν, ἐν δὲ φυγῇ μάλιστα καὶ δρασμῷ καὶ τῷ τῆς γῆς

14. τοῦλον 17 ἀπελάσαι 18. συντριψάντες οὐχ 19. διέ-
πιπτεν 24. ὑκ 27. μάκραν 29. μηδέ

ὅπου δυνατόν ἴσθι καταδύεσθαι. Ὡςθ' οὕτως ἔχοντες, ἐπιόντων τῶν
 ἐπιβουλευόντων, εἴτ' ἂν ἄνθρωποι εἴεν εἴτε τι ζῷον ἕτερον, ποῖ δια-
 δράσομεν, ποῖ καταδυσόμεθα, τίνα τοῦ μὴ συλληφθῆναι πορισόμεθα
 μηχανήν, οἵτινες τῷ τείχει τούτῳ ὡςπερ τινὶ δεσμῷ καὶ κλοιῷ καὶ
 παγίδι καὶ τοιοῦτῳ τινὶ κακῷ φέροντες ἐνήκαμεν ἑαυτούς; Τοιγαροῦν,
 εἰ τις ἡμῖν ἴσθι καὶ περιεῖναι λόγος, ἔμοι πειστέον καὶ τὴν πόλιν φευ-
 κτέον, καὶ τοῦτο δὴ μόνον πιθήκοις τῶν ἀνθρωπείων λιγέσθω ἀμίμη-
 τον, οὔτινος ὁ ζῆλος οὐκ ἴσθιν ὡς οὐ πανωλεθρίαν ἐπιστήσει τοῖς
 μετιοῦσι καὶ τὸν ἄσχατον κίνδυνον ».

-
2. ἄνθρωποι εἶεν εἴτε 4. ὡςπερ τινὶ 5. τοιοῦτῳ τινὶ
 6. Ἀπέναντι τοῦ περιεῖναι ἐν τῇ φῆσ τοῦ ζῆν